

PLAGIATUL

Art. 1. Se consideră plagiat:

- a) preluarea și prezentarea integrală sau parțială, voluntară sau involuntară, a activității sau a materialului realizat de un alt autor sau de mai mulți autori, ca fiind a propriei persoane, într-o lucrare scrisă (de exemplu: carte, referat, articol, lucrare de licență, de disertație, teză de doctorat, experiment etc.) sau într-o prezentare orală, fără referințe la textele sursă;
- b) copierea cuvintelor sau ideilor unei persoane fără a o menționa;
- c) lipsa citării în text prin semnele corespunzătoare (ghilimele, litere cursive, paragrafe distincte indentate etc.) a lucrării sursă (carte, articol, referat, sursa web etc.) și lipsa menționării lucrării sursă în bibliografia finală;
- d) informarea incorectă asupra sursei sau a citării;
- e) schimbarea cuvintelor, prin copierea structurii enunțului unei surse fără a menționa sursa (parafrizare, repovestirea ideii sau argumentului unui autor, modificarea unor expresii din text și/sau inversarea unor paragrafe, propoziții sau capitole);
- f) întrepătrunderea dintre fragmentele de texte compilate ilegal și munca proprie;
- g) copierea unui volum mare dintr-un material, dintr-o sursă, astfel încât acesta alcătuiește majoritatea lucrării, chiar dacă sursa se menționează;
- h) autoplagiatul, adică prezentarea sau publicarea aceluiași material personal publicat anterior, având modificat titlul, pentru evaluări diferite.

Art. 2. Nu se consideră plagiat:

- a) folosirea unor sintagme sau definiții scurte, considerate ca făcând parte din fondul de noțiuni de bază, comune, al domeniului (disciplinei) respectiv(e), dacă autorul a dat dovadă de discernământ în utilizarea lor, având în vedere că există un grad de subiectivism în acest sens;

- b) paradigmele consacrate (modele, învățături, exemple, teorii) clasice într-un domeniu de studiu, care au citați autorii care au fondat și impus acele paradigme, dar care nu se pot prezenta într-o manieră originală fără a se face erori fundamentale;
- c) utilizarea, în cercetările proprii, de formule și legi descoperite anterior.

Art. 3. (1) O acuzație de plagiat este validă atunci când este însoțită de o dovadă clară, prin indicarea textului sau textelor din care s-a plagiat.

(2) Dacă două articole sau alte materiale prezentate simultan conțin fragmente comune, într-una sau mai multe dintre formele menționate la art. 1, se poate fundamenta o acuzație de plagiat:

(3) Având în vedere dificultatea reală de a face o apreciere obiectivă a gradului de plagiat și a gravității sale, Comisia de etică universitară poate face apel la alte cadre didactice sau specialiști, cu aprobarea conducerii Universității, în scopul analizării unei sesizări de plagiat.

Art. 4. Recunoașterea diferitelor tipuri de plagiat ajută la prevenirea eficientă și la nevoia eventuală de sancționare. Este nevoie să se facă o distincție între gravitatea diferitelor **tipuri de plagiat**:

(1) Surse care nu sunt citate:

- a) autorul plagierii prezintă o altă muncă drept propria sa muncă (de cercetare);
- b) autorul plagierii copiază porțiuni importante din textul original fără a face vreo modificare; el încearcă să mascheze plagiatul, copiind din diferite surse, potrivit propozițiile, dar păstrând cele mai multe din frazele originale; deși a păstrat esențialul din sursa primară, el a modificat modul de prezentare al unor fraze sau cuvinte cheie;
- c) autorul plagierii lucrează mult la parafrazarea majorității lucrării sale, în locul unei cercetări sau activități originale;
- d) autorul împrumută generos din propriile lucrări anterioare, prezentând-o pe cea nouă ca pe încă una originală.

(2) Surse citate dar plagate:

- a) autorul plagierii menționează numele autorului plagiat, dar nu indică și informații despre localizarea materialului original (ex. revistă, volum, pagini, an);
- b) autorul plagierii prezintă informații neadevărate despre sursă, ceea ce face imposibilă găsirea ei;
- c) autorul plagierii citează corect sursa, dar nu pune semnele citării pentru textul preluat cuvânt cu cuvânt, existând riscul de interpretare greșită a prezentării făcute;

- d) autorul plagierii citează corect toate sursele și utilizează parafrazările și semnele de citare corespunzătoare, dar lucrarea nu conține o contribuție originală, existând riscul de a o confunda cu una care este o cercetare originală bine documentată;
- e) autorul plagierii citează corect sursele în anumite locuri, dar inserează parafrăzi din alte surse, fără a le cita, încercând să inducă ideea originalității muncii proprii prin materialul necitat.

(4) Cazuri minore de plagiat:

- a) utilizarea greșită și involuntară a materialelor, citatelor, din ignoranță și fără intenție, mai ales de către studenții din anii începători;
- b) utilizarea excesivă a surselor, însoțită de o proporție neglijabilă de muncă proprie;
- c) plagierea unei părți foarte mici din lucrare, partea respectivă nefiind determinantă pentru valoarea lucrării și evaluarea sa în favoarea autorului.

(5) Cazuri semnificative de plagiat:

- a) repetarea plagiatului minor;
- b) forme extinse de plagiat și, mai ales, plagiatul total;
- c) plagiatul prin surse care nu sunt citate sau surse care sunt citate, dar care sunt plagiate, prezente în proporție însemnată în lucrare sau în partea sau părțile lucrării care reprezintă elementele cheie ale originalității pretinse.

Art. 5. (1) Sancțiunile care se pot aplica de către comisia de etică universitară studenților și studenților-doctoranzi pentru încălcarea eticii universitare sunt următoarele:

- a) avertisment scris;
- b) exmatricularea;
- c) alte sancțiuni prevăzute de Codul de etică și deontologie universitară.

(2) Sancțiunile care se pot aplica personalului didactic și de cercetare și personalului didactic și de cercetare auxiliar de către comisia de etică universitară pentru încălcarea eticii universitare sau pentru abateri de la buna conduită în cercetarea științifică sunt următoarele:

- a) avertisment scris;
- b) diminuarea salariului de bază, cumulată, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare și de control;
- c) suspendarea, pe o perioadă determinată de timp, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare ori a unei funcții de conducere, de îndrumare și de control, ca membru în comisii de doctorat, de master sau de licență;
- d) destituirea din funcția de conducere din învățământ;

e) desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

(3) Alte posibilități de sancționare:

(3.1) **Sancționarea plagiatorului** se face în funcție de gravitatea plagiatului și de importanța fraudei în construirea carierei profesional-științifice a persoanei respective.

(3.2) Dacă plagiatul este comis de un **student**, iar acesta este la prima abatere, sancțiunea o va stabili cadrul didactic îndrumător. În cazul repetării fraudei de către același student, sancțiunea poate merge până la exmatriculare, având același regim cu exmatricularea din cauza fraudei la examen, conform regulamentelor interne universitare.

(3.3) Plagiarea lucrărilor de licență sau a disertațiilor de master se pedepsește cu anularea examenului în care lucrarea ar fi trebuit să fie susținută. În cazul în care plagiatul este total, persoana respectivă nu mai are dreptul de reînscrisere la examen.

(3.3.1) Îndrumătorii lucrărilor de licență, de diplomă, de disertație și de doctorat răspund în solidaritate cu autorii acestora de asigurarea originalității conținutului acestora.

(3.4) Plagiarea tezelor de doctorat se pedepsește cu neacordarea dreptului de susținere a tezei de către Consiliul științific al Universității, cu exmatricularea din stagiul de doctorat fără drept de reînscrisere.

(3.5) Dacă persoana care a plagiat este **cadru didactic**, este în cunoștință de cauză în privința regulilor și interdicțiilor în materie de lucrări originale, sancțiunile se aplică în funcție de gravitatea actului de plagiere.

(3.6) Pentru un plagiat minor sau involuntar se poate recomanda, după caz, atenționarea, avertismentul, exmatricularea de la doctorat cu sau fără drept de reînscrisere, retragerea dreptului de a participa la concursuri de promovare în grade didactice la care era înscris în momentul descoperirii fraudei, cu sau fără posibilitatea reînscrierii în concurs în anii următori.

(3.7) În cazul publicării de lucrări cu plagiat semnificativ sau grav, în vederea promovării în ierarhia didactică sau de cercetare, sancțiunea poate merge până la excluderea din Universitate și, dacă este cazul, dosarul se va deferi justiției, care va decide conform legislației în vigoare.

Aceasta situație este valabilă indiferent de momentul în care un cadru didactic a ajuns să producă lucrări care se dovedește a fi plagiate.

(3.8) Persoanele împotriva cărora există o hotărâre definitivă de sancționare pentru plagiat nu pot ocupa funcția de șef de disciplină, nu pot ocupa funcții de conducere în Universitate (șef de catedră, șef de departament, șef de serviciu, secretar științific al facultății, prodecan, decan, prorector, rector) și nu pot face parte din structurile de conducere ale facultății și Universității (consiliul facultății, senat, consiliul de administrație), până la reabilitare.

Art. 6. (1) Prevenirea plagiatului se poate face prin metode care se adresează cauzelor sale.

(2) Strategiile posibile sunt:

- a) identificarea cauzelor care conduc la plagiere;
- b) identificarea diferitelor forme de plagiat;
- c) integrarea tehnicilor de prevenire a plagiatului în cursurile cadrelor didactice (îndeosebi în cursurile dedicate cercetării științifice, eticii etc.) și supravegherea respectării lor în colectivele de cercetare;
- d) informarea cadrelor didactice și a studenților despre prevederile Cartei, ale Codului de etică și deontologie universitară, ale reglementărilor interne și ale hotărârilor Senatului.

(3) Autorii nu trebuie să piardă din vedere o regulă simplă, prin care, în cele mai multe cazuri, se evită o acuzație de plagiere: **citarea corectă a sursei utilizate în materialul propriu (inclusiv a publicațiilor proprii).**